

SADIQ BABAOĞLU

QƏLBİN
HARAYI

(Poema)

Min doqquz yüz səksən səkkiz, balalı fevral ayında,
Görün nələr yaşanırdı, baş verirdi Sumqayıtda?
Bu erməni vəhşiliyi ömür boyu qalar yadda,
Didib kəsir, parçalayır daşnaqlar öz millətini,
Çatdırırdı dünyaya o alçaq, mənfur niyyətini.

Sumqayıtım - yeni şəhər, beynəlmilol bir məkən,
Yaşayırdı burda hamı bircəlik, mehriban.
Rus, erməni, talış, gürcü - yaxın, birgə, firavan,
Peyda oldu bir yaramaz, Qriqoryan Eduvard da,
Sifətindən, gözələrindən oxşayırdı manqurta.

Təlimatlar alırdı o, hər gün QQB-dan, SSRİ-dən,
Dəstə yığdı başına kafir, mənfur ermənidən.
Quldur daşnaq, quduz itək yiyəsin də tutan, didən,
Aşkarlayıb bircə-bircə erməninin cvlərini,
Təyin edir, gəzdir, sorur, tapır qalan yerlərini.

QQB-nin işçiləri, sırf erməni agentləri,
Fabrik, zavod, idarədə, araşdırıb anketləri.
Yoxlayırdı obyektləri, iri, xırda marketləri,
Hazır plan öləndədir, quldur bilir hərə gedər,
Hansı blokda hansı ev, evin yolu hardan keçər.

Vəhşi ovun axtarantək o da fürsət gözleyirdi,
"Qorbaçovun planı"nı diqqət ilə izleyirdi.
Saxta şayələr yayırdı, düzü, haqqı gizləyirdi,
Mərkozdən him gələn kimi, silahlandı quldurlar,
Dağıqlaşmış ünvanlarda, əmrə hazır durdular.

Əldə domir parçaları, ağac, dəhrə, bıçaq, balta,
Soxuldular mənzillərə ermənilər yatan vaxtda.
Doğradılar, öldürdülər, mürdar qanlar axhaaxda,
İnsanları diri-diri pəncərədən yerə saldı,
Dam üstündən kameralar olanları lentə aldı.

1952-ci ildə İsmayılı rayonunun Qalıncaq kəndində anadan olub. Doğma kəndin orta məktəbini bitirdikdən sonra Azərbaycan Xarici Dillər İnstitutunda təhsil alıb.

Bir müddət aldığı ixtisas üzrə - Azərbaycan dili və ədəbiyyatı, fransız dili müəllimi işləyib. Müxtəlif illərdə fərqli məsul vəzifələrdə çalışıb. Şeyrləri dövrü mətbuatda yer alıb. Vətənpərvərlik mövzusunda olan bir neçə şeirinə mahnı bəstələnib.

Dəhşətə bax, erməniyi qırır bu gün bic erməni,
Haray salsın yer üzünə, desin: "türklər qırır mən".
Çəkilişlər təsdiq etsin Sumqayıtda baş verəni,
Bu da bir cür siyasətdir, oyuncaqdır,

ollərində manqurtların,
Anasını, bacısını öldürmək də, bacarığı daşnaqların.

Öldürənlər xaçaturlar, ölüm hökmün alan Əhməd,
Moskvada hazırladı müstəntiqlər min cür sənəd,
Budur iyrenc, mürdar üzü erməninin, tfu, nifrət,
Rəhbərlərə dərs olsaydı bu Sumqayıt hadisəsi,
Bolko bu gün baş verməzdi qanlı yanvar faciəsi.

Ağlar gördüm anaları, sinəmdə dağ bitirdi,
Doxsanıncı ildə yanvar neçə bələ gətirdi?
Bakı döndü qan gölünə, neçə bələ itirdi,
O şaxtılı qış gecəsi sinəmə dağlı qaldı hey!
Dost-tanışdan kömək də yox, qapım bağlı qaldı hey!

Güvənsək də özümüzlə oliyalın qaldıq biz,
Şüşələrə benzin töküb ölüməzə atdıq biz.
Nər, pəhləvan oğlu, qızı küçələrə saldıq biz,
Ümid yeri, pənah yeri getdi, əldən çıxdı hey!
Körpələrin, qocaların qanı sel tok axdı hey!

Səmadakı toyayrələr gəmilərə hey verdi,
Xəzər coşdu, silkoləndi, pulemyotlar qış verdi.
Küçələrdə zirçikli tank, güllələrə yay verdi,
Bağ-bağçalar qalaq-qalaq meyitlərlə doldu hey!
Anam, bacım, qız, gəlinlər saçlarını yoldu hey!

Zirchli tank, horbi gomi, somasında qırıclar,
Vəhşi, manqurt terrorçular libasında - qırıclar.
Sovet xilaskar ordusu simasında yurttılar,
Darmadağın oldu Bakı, ildırımlar çaxdı hey!
Daşnaklar da tank üstündən gülo-gülo baxdı hey!

Ayaqyalın, yarı çılpaq çıxdım çölə nə fayda,
Quş tüfəngim yoxdur belə keçmiş salım yada,
O zirchli, mən yalın əl, harda var belə qayda,
Satqınlann fitnasıyla yurdum viran oldu hey!
Sevgililər qucağında qorənfiler soldu hey!

Xəzər döndü qan gölüne, "Qanlı gölüm" vardı axı,
İlhəm qaldı tank altında, "Duvaqlı golin" vardı axı.
Fərizə də atdı özün, bir "Qız qalam" vardı axı,
Qanı-qanla demişik biz, meyiti qanla yomazlar hey!
Səbirli ol, möhkəm dayan, bunu belə qozmazlar hey!

Salam sovet əsgəri! - də deyib keçdik güllələrdən,
Yüz il əvvəl keçmişik də, o bolşevik sillələrdən.
Bakı nə vaxt azad olar alçaq, satqın hiylələrdən?
Sinəmizə "Qara Yanvar", "Qanlı Yanvar" yazıldı hey!
Çəmbərəkənd silkələdi, qəbirlərim qazıldı hey!

Şəhidlərim torpaq altında çökdilər bir dəli nəre,
Sirkələdi Çəmbərəkənd, Kirov aşib düşdü yere.
Qorbaçovdan, daşnaklardan ahlar qalxdı boz göylərə,
İgidlərin, qazilərin qanı yerdə qalıbdır hey!
Torpaqların əldən gedib, düşmənlərim alıbdır hey!

Top - "Alazan" səslərindən qulaq batır gecə-gündüz
Xocavənddə,

Min doqquz yüz doxsan iki, fevral ayı Qarakənddə,
Dəhrə, bıçaq, yaba ilə vuruşurlar, axtanrlar çarə kənddə,
Göylərdən də od yağdırın alay üç yüz altmış altı,
Faşistlərin əhatəsi, mühəsirə, meğrur durur Qaradağlı.

Bumbuz olub əl-ayağı anaların, qucağında çağaları,
Nəfəs ilə isidirlər körpələri, mat qoyublar diğaları.
Daş-kəsək ilə yumruq ilə vuruşurlar əronləri buğaları,
Paytaxtımdan bir xəbər yox əlov, yangın tüğyan edir,
Qaradağlı məğlub olmur, əliyalın üşyan edir.

Yerdən, göydən ildırım tək şaxıdırlar, şığıdırlar güllələri,
Suriyalı, mərəkeşli, fransalı, rus-irəvan əsgərləri.
Neçə gündür məğlub olmur, ac-yalavac Xocalının əsirləri,
Soyuq fevral gecəsində şaxta, rüzgar, zülm, zülmət,
Ayaq donur, üz büzüşür, qız-golinlər gözleyirlər həya, ismət.

Xocalı qan içindədir, ara vermür yerdən, göydən top səsləri,
Evlərinə soxulurlar silahlanmış erməni-rus əsgərləri.
Qocaları gülləyir, maşınlara doldurulur əsirləri,
Fürsət tapıb qaçanların qabağını məşələrdə kəsirdilər,
Qorxu, tolaş, şaxta, boran qız-golinlər cəngəllikdə əsirdilər.

Bir tərəfdən BMP-lər basıb əzdi, tapdaladı insanları,
Piyadalar, süvarilər gülləyib zəlif etdi canlıları.
Buldozərlə xondoklərlə doldurdular can üstündə olanları,
Benzin təküb odladılar, yandırdılar tank altında ölənləri,
Əsirliyə götürdülər cavanları, igidləri, anaları, gəlinləri.

Qocaları, qarıları tövlələrə doldurdular, od vurdular,
İgidlərin dirisini qızardılmış bıçaqlarla,
Diri-diri soyurdular,
Mənəm deyən əronlərin sinosinə qızdırılmış
xaç damğası vururdular,
Əsirləri yüklədilər üstü bağlı maşınlara,
daşıdılar İrovana,
Viran oldu torpaqlarım, Xocalımda yana-yana.

Qarğa-quzğunlar eşidib millətimin foryadını,
Dövrə vurub boz göylərdə, siper etdi qanadını.
Vəhşilikdir, cinayətdir bəs nə qoyaq biz adını,
Qartallar da göy üzündə ağlaşdılar, bu da heyvan,
Dərdimizə şorik oldu, utanmır heç belə insan.

Vəhşi heyvanlar dözmədi, ulaşıdılar, ağladılar,
heyvana bax,
Bacardıqca dövrələnin cəlladları saxladılar, üşyan bax.
Faşistlər də öldü bıçaq meyitləri doğradılar, insana bax,
Harda olub bu mənərə tarix boyu, bax, bu vəhşi,
bu da insan,
İnsan insan qanı təkür, vəhşilərə dözmür buna,
bu da heyvan.

Kosik-kosik elədilər qocaların üzlerini,
Diri-diri çıxardılar balaların gözlerini.
Oyuq ovub cavanların biləklərini, dizlərini,
Ciyərini, ürüyünü, böyrüyünü qopardılar,
Avropaya, bazarlara, horraclara apardılar.

Ətrafi tutan buludlar heyrətdəydi,
qan içində axırdılar,
Qəzəblənmiş ildırımlar cəlladların üzərində çaxırdılar.
Ulduzlar da kinli-kinli,
maddım-maddım əsgərlərə baxırdılar,
Firtınalar, qasırğalar bürüyürdü insanların əhatəsini,
Manqurtlardan ayırırdı Xocalının türk-azəri əhalisini.

Göyden gələn atəşlərin gur səsinə
hirsənibdir Qarqarçay,
Ləpələri qalxır göyə, uğuldayır, tüğyan edir bu dilisiz çay.
Əsətdikcə uşaqların körpələrin çığırtsın,
salmaqdaydı çay da haray,
Axan sular köçkünlərin,
qaçqınların duyur səsini həm o taydan,
Sakitləşir durulur çay, imisti su,
mat qaçqınlar keçir çaydan...

Xocalıda qış gecəsi, ata-ana, körpə uşaqlar dalında,
Yarıçılpaq, başıaçıq... meşəlikdə,
bağır yaran qaranlıqda.
Türk qızları qaçırıldı bir-birindən tuta-tuta Xocalıda,
Arxasınca top-tüfənglər taramp-turum
güllə gəlin daraq-daraq,

Qan gölüno döndü meşə,
 "Qanlı meşə" meyitlər də qalaq-qalaq.
 Yüz yaş var, Xanım nənə yapışıbdır
 iki elli novosinin olından,
 Dartır geri, deyir: "Məno xəbər verin noticəmdən,
 gəlindən.
 Ulu Tanrım, böyük Allah,
 qurtar bizi yarım insan daşnaqların olından,
 Yox, getmərim mən nəvəmsiz, nəticəmsiz,
 gəlinimsiz, kürokənsiz".
 Elə bu an tuş gəldi o, bir gülləyə,
 yerdə qaldı tək, kömöksiz.

Cəngəllikdə, meyitlərin arasında zaryırdı bir alim də,
 Bir gözü yox, bir çıçı yox,
 qan içində damğalar gördüm dilində.
 Öldürdülər, dağladılar, yandırdılar,
 yox bir nəfər ailəmdə,
 Əli ilə göstörirdi meyitləri, itirmişdi yaddaşını,
 İtirmişdi altı oğul, səkkiz nəvə, ana, bacı, yoldaşını.

Bir atəş kəsdı düşmən altı nəfərin səsini,
 Qoltuqdakı uşaqların, günahsız, gül nəfosini.
 Arxasında bir balası, qoruyurdu körpəsini,
 Can vermirdi boytu ana, çocuq isə inləyirdi,
 Bətindəcə yara almış körpəsini dinləyirdi.

Dərdimi dağa söyledim, götürmədi, dağ titrədi,
 Daşnaq verən əzəblərdən mən gəlmişəm zara dedi.
 Gücüm çatmaz, yükləsələr dərdim üstə bu dərdi,
 Mən ki dərdli bir qocayam, mən Murovam, mən dağam,
 Niyo yerlə-yeksən deyil, noden hələ mən sağam?

Yəddi yüzdən artıq türkün həlak oldu yaralandı,
 Mın beş yüzü girov düşdü, əsir düşdü paralandı,
 Bunlar faktıdır - qəlbinizdə, yadınızda qaralandı,
 Qadınların döşün kəsib, balasına: Ye! - dedilər,
 Tarixlərdən silinməyən bədnam əməllər etdilər.

Bunu bilir BMT də, Almaniya, Fransa da,
 Amerika, qonşumuz rus olanları lap dansa da.
 Eh, çarımxa çəksələr də, dilim ağzımda yansa da,
 Deyəcəyəm, otuz ildir fırladırlar, saxta, çürük aqtlarını,
 Qəbul etmir, yazanların, şahidlərin, daqiq, dürüst faktlarını.

Yazdığıma inanma sən, düzün desəm,
 gümən da yox inanasan,
 Amerikalı, fransızdı, ingilisdirdi,
 almanları bunu yazan.
 Ruslar yazır, gürcülər də,
 erməninin yazdığına gəl sən inan,
 Ey BMT! Qoy əssinlər Səddam kimi
 mənə də dar ağacından,
 Qəddafiteq sürüsünlər İrevanda,
 saxtalığa vermə meydan.

Mən deyirəm, soyqırımdı, mən deyənə inanma sən,
 İstoyirəm erməninin həzz əlaraq yazdığına inanasan.
 İnsanları diri-diri quyulara basdığına inanasan,
 Bunu deyir, hom də yazır o erməni generalı,
 Yazıçısı, diplomatı, prezidentı, serialı.

Dinlə mənı, üroyimdə yatıb qalan hiddətini,
 "On dörd yaşlı türk qızının qanım içdim! Qismətini".
 Deyib yazan erməninin məlum olan xislətini,
 Bu vəhşilik, bu nadanlıq, bu alçaqlıq deyilmi bəs?!
 Türk qanına həris olan daşnaqdır o, bilir hər kəs.

"Xocalıda türk qızının sinəsinə ayaq basıb, addım atdım,
 Bir çağanın ciyörünü caynaqladım!
 Arzum vardı ona çatdım.

Yetmiş illik ömrüm boyu bir o gecə rahat yaldım..."
 Həmsədrilər oxusunlar, gör nə yazır balayanlar,
 Diri, canlı insanlara tonqalları qalayanlar.

 Qara buludlar deşdi Şuşanın da bağını,
 Nəcə buraxdıq, necə, biz Şuşaya yağımı?
 Kimə tökümlür hirsini, kimə deyim ağımı,
 Yandı üroyim yandı, dağ çəkildi mənə hey!
 Sinəm qabar, qubardır, ox əkilədi mənə hey!

Çığırtsı göyə çıxır Cəbrayıldə insanları,
 İgid, ərən, çocuq, körpə, tonqallarda yanaları.
 Dili, niqti tutulubdur tövlələrdə qalanların,
 Qubadı da gətədi öldən, qanımızı axıtdılar,
 İnsanların diri-diri gözlemlərini çıxartdılar.

O daşnaqdır, demişəm mən, susayıbdır qanımıza,
 Görən dünyə necə baxır bizim belə anımıza?
 Zəngilənə od vurdular, sinə dəğitə canımıza,
 Fizulim də çıxdı öldən, Azıx, Tağlar mağarası,
 Çətin çıxar, çətin gəder ürəklərdən dağ yarası.

 Yumruğu başında, yükü belində,
 Ağdam ufuldayır düşmən öldinə.
 Hər gün qan tökülür Oğuz elində,
 Kəlbəcər də gətədi, dözə bilmirəm,
 Mən bu siyasəti çözmə bilmirəm.

Yenə dağ basıldı dağıtınəmə,
 Qan vurdu beynimə, deydi simimə.
 Nə qəder yalvardım özüm-özümə,
 Ağlama bu qəder, qayıdır Laçın,
 Ölmüşəm, nə vaxtsa ayıldar Laçın!

 Başından tüstü çıxır, gözümədən yaş tökülür,
 Yuxu getmir gözümə, qəlbim, bağımlı sökülür,
 Yaşım o yaş deyil axı, belim vaxtsız bükülür,
 Üroyimdə o qəder dəlillər, faktlar yatır,
 Şair deyiləm ki, mən, gücüm də buna çatır.

Nə ağlarsan dəli könlüm, bu qədərmi sən acızsən?
 Yağların, düşmənlərin başlarını çox əzmisən,
 Yadındamı, daşnaqların qulağını çox kəsmisən,
 Qızmış pələng, yatmış tufan, qoca vulkan, qurd oğlusan,
 Əsirlərdən axıb gələn fırtınasın, qığılcımsan.

Dağlar aşılıb, tufan yarıb, alovlardan keçmişən sən,
İnanmısan qonşulara, bu yollarda gecikmişən,
Barmağını bas yarana, düşünmə ki, kiçilmişən,
Nigar, Həcər, türk qızına yarasarmı belə nala,
Səbrini boğ, bir az da döz, bu uduzmaq deyil hələ.

Nijde kimdir? Qaragundur, Həzrətin olub sənin,
Faşistlərin bağrın dolən, Mehdiyə var hər kəsinin,
Qoç Koroğlu, Qaçaq Nobi, Babuklərdən gəlir sənin,
Düşmənlərə qan udduran, Mübarizin, oşilin var,
Zatı qırıq, yaltaqlara dağ çəkecek nəsilin var.

Bir qəmoltü, köş bıçaqla qalib gələn vaxtın olub,
Düşmənlərə göz dağıtək, Şirvanşahlar taxtın olub,
Xainlərin köks ötürüb, gözəl, qızıl vaxtın olub,
İrəvandan Naxçıvana, torpaqların qayıdacaq,
Qayıtdıqca torpaqların, daşnakları ayıldacaq.

Qarabağı qaytar sözü görək çıxsın yadımdızdan,
İrəvanı əlaq görək, mənfur düşməni, yadımdızdan,
Basıb keçək, bağrın deşək, namərd qorxsun adımdızdan,
Sevan adlı göl olmayıb soxsunlar söz arxivinə,
Basarkeçər, Göyçə gölüm qayıtsın öz tarixinə.

Milyonlarla qaçqın, köçkün, biz bu dördü dözək görək,
Yağlıların bağrın deşək, başlarını üzək görək,
Cəsədlərin göz önündə, sıra-cərgə düzək görək,
Bəlkə onda şəhidlərim, ruhu sakit, dinc yatarlar,
Anam, bacım sinələrdən qubarları tez atarlar.

Bu beynəlxalq təşkilatlar, qətnamələr və qərarlar,
Ya da Madrid prinsipi, nə verəcək bizə onlar?
Helsinki yekun aktı nə vaxt olacaq bərqərar?
De, nə qədər gözləyək biz, ey sülhsevər, ey Avropa,
Millətim mil üstə durub, daha yətmir ipə-sapa.

Dörd BMT qətnaməsi otuz ildir donub qalıb,
Amerikanın, Fransanın,
Rusiyanın sinəsində sönüb qalıb.

Əl tutana, terrorista, lobbilərə dönüb qalıb,
İkiüzlü siyasəti bas arxivə, gəl sülh yarat, ey Avropa,
Millətim mil üstə durub, daha yətmir ipə-sapa.

Qafqaz üstündə durub, hey baxıram yüksəklərə,
Üstüm duman, çənə dolu, altındakı səngərlərə,
Bir-biriylə hey atışan, hey vuruşan əsgərlərə,
Nə vaxt olar Qafqazda sülh, ey sülhsevər, ey Avropa,
Millətim mil üstə durub, daha yətmir ipə-sapa.

Ey BMT! Əgər sənin zərər qədər nüfuzun var, ya qalıbsa,
Verdiyən dörd qətnaməni icra etdir, kim qalıbsa,
Qoy birləşmiş bu millətlər özü desin sözün kösə,
Tarixlərdə ömürlük qal, ey sülhsevər, ey Avropa,
Millətim mil üstə durub, daha yətmir ipə-sapa.

Kimə lazım süni birlik, boş qərarlar, həm saxta ad,
Millətlərin birləşdiyi ümidi boş təşkilat.
Nə mənası ATƏT, filan, Minsk qrupu, yarat-yarat,
Möhürlətdir Qətnaməni, bir sülh yarat, ey Avropa,
Millətim mil üstə durub, daha yətmir ipə-sapa.

Amerika, bəli, sənin çox gücün var,
zirchiləşən, həm tanklısan,
Kongresmen senatorlar, lobbi-filan,
düşünmə ki, sən haqlısan.

Tarixlərə ləkə salıb "soyqırımı" qəbul etdin,
nə haqla sən?

Millətlərin heysiyyatın tapdalayıb,
oyuncağa çevirmişən,
Sülh yolunun carçısısan,
bu dünyanı qan gölünə çevirmə sən.

Xocalıda insan meyti yığılanda qalaq, qala,
Haradaydı Tramp dayı, Makron əmi, Merkel xala?
Bəlkə bunu türklər, ruslar, iranlılar yada sala.
Əvvəl-axır biz deyirik, sülh yolunu istəyirik,
İkibaşı siyasəti, silah yolunu pisləyirik.

Bu nə sülhdür, nə atəşkən, nə protokol, nə sənəddir?
Konfransın, paketlərin, sammitlərin yoxdur həddi.
Əllidən artıq ölkədə imzalandı, möhürlədi,
Hər gündə yüz dəfələrlə pozulmaqda sərhədlərim,
Güllülər altındadır şəhərlərim və kəndlərim.

Həmsərhədlər susub durur, güllə yağır başımıza,
Top-tüfənglər atəş açır dağımıza, daşımıza.
Bundan sonra nə oyunlar açacaq başımıza,
Artıq səbir tükənibdir, İrəvana hücum, hücum!
"Lələtəpə" alınmışdır, "Ağlağan" a hücum, hücum!

Ey Paşinyan, kürsülərdən danışsınan,
lobbilərə güvənliyək,
Baş nazirsən, "siyasət"i aparırsan
sponsorlu müğənnitək.

Öz xalqına, millətinə bəsdir daha gəlmə kələk,
"Nida!" deyildi "nöqtə"nə, cavab vermə bilmədin heç,
Qarabağdan olını üz, göz yaşını tökməmiş köç!

Qərarları gözlədikcə torpaqların öldən gedir,
ATƏT, ABŞ, Fansa da nə istəyir onu edir.
Azərbaycan siyasəti "nazik bir sap üstə gedir",
Gözləməyək əmirləri, "hücumca keç" ya "dön geri".
Əldə silah, benyində qan, qarşında daşnaq nökrü.

Fəqət, susma, söylə görüm, ey adını çəkdiyim,
Hirsimdən, sərt qəzəbimdən, xırdlığa çökdüyüm.
Dofələrlə yol gətdiyim, dofələrlə döndüyüm,
Adını çəkmədiyim, susmağı üstün tutan

bolli söz sahibləri,
Necə işğal olundu Qarabağ, yeddı rayon?
İşğalın şahidləri.

Bəllidir bu oyunun haqlısı, günahkarı,
Ürəyiniz deyoni diliniz desin barı.
Siz haqqı tanıyırsız, yoxsa ki, üsyankarı?!
Bizim bir yolumuz var, Beynəlxalq hüquq yolu,
Günahkar qəbul etmir, qoltuğundadır qolu.

Prezidentim ucadır, başı göylərə deyir.
Savadlıyam deyənə tarixlərdən dərs deyir.
İşverənlər, daşnaqlar, lobbilər beyin yeyir,
Beynəlxalq hüquq ilə normallaşmış bu dünyaya,
Paşinyan "Tiqran" - deyir, dünya onunur guya.

Prezidentim faktlarla, söylədi Nijde kimdir,
Nijde tərəfdəşləri, elə Nijde kimidir.
Nə doxli paşinyandır, sarkisyan, qaragendir,
Əməllər çıxar üzə, tarix sirri baturmaz,
İnsan oğlu yaşayar, qan üstündə oturmaz.

Görəsən Qarabağın nə qədərdir sahəsi,
Nəçə rayonu vardır, nə qədər əhalisi?
Düşünsün həmsədrilər, düşündürür hər kəsi,
Bir ovuc ermənidir, torpaq azəri yurdu,
Bir əsgəri olmayıb, nə top-tüfəng, nə ordu?

Necə işğal etdi bas, bu boyda Qarabağı, ətraf yeddi rayonu,
Azərbaycanlılar burda ötüb keçib milyonu.
Yox görün bu şeytani, bu cini, xomelionu?!
Özünmədəfə dösdəsi, deyir hər gün əfirlər,
Buncamı qüvvətlidir bu alçaqlar, səfillər?

"Tiqran velikiy" - deyib, utanmır murdar insan,
Onun kimi rəhbərləri boğazından asan,
Daşnaqdan doğulmuşan, sən quldursan, sən assasan,
Tarixlərdə kimim var, heç sənin xəbörin yox,
Prezidentim önlündə dayanmağa təpərin yox.

Dayan! Sənə sən sözümdür, çökib otur ulağına,
Sözlərimi təkrar oxu, sırğa elə qulağına.
Göz dikmə gəl, özgəsinin torpağına, bulacağına,
O böyük Ermənistanı sil ömürlük yaddaşından,
Birdəfəlik cəhənnəmə ol, bağ-bağcamdan, dağ-daşımndan.

Biz ölümə getməyəcəyəm, öldürməyə gedəcəyik!
Qılınc, qalxan, top-tüfənglə düşməni məhv edəcəyik.
Balta, yaba, çəngəl, bıçaq, hər nə tutacaq əlimiz,
Küt bıçaqla kəsəcəyik, daşnaqların qulağını,
Daşımali olacaqlar göbərmişlər qalağını.

Bircə-bircə özəcəyəm, onları mən ovcumda,
İnlədiyib öləcəklər hər həmləmdə, hər hücumda.
Qoduqların nə işi var Cəvənsirlər ocağında,
İlan başın özən kimi başlarını özməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Əsirlərin qanın əlaq, quduzların canın əlaq,
Qoy atılsın quyulara, cəsədləri qalaq-qalaq.
O, nankordur, oğru, yaltaq, nəsilləri çalaq-çalaq,
Diz altına alıb şirtək, nəfəslərin kosməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Babamın bir qılıncı var, saxlamışam qan almağa,
Torpağıma göz dikənçün saxlamışam can almağa,
İləyib saxlamışam, ürəyində dörd salmağa,
Köhnə dostluq, qonşuluğu, yaxınlığı kosməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Nə deyəcəm, cənab Makron,

xanım Merkel, cənab Tramp,
Otuz ildir "çalışırlar" güllə səsini tarəp-tarəp.
Düşün, qardaş, bu nifrətin, "siyasətin" köləyin tap,
Ata, oğul Corc Buşların bohanəsinin kosməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Vartanyanın arzusunı ürəyində qoymalıyıq,
Dartanyanın... yanın... yanın köksünə od qoymalıyıq.
Sarkisyanlar üzündəki maskanı biz soymalıyıq,
El-obadan qova-qova nəfəslərin kosməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Konqresmen kürsüsündən qoy hürsünlər uca-uca,
Qaçacaqlar torpağımdan lap tezliklə, uça-uça,
Zatulinin, Paşinyanın ümidləri çıxar puça,
Bu gün, səhər biz yenə də Göyçəmizdə üzüməliyik,
İrəvanda, Qarabağda biz asudə gozməliyik.

Rəhbər mənə, alim mənə, ürək mənə, nəmə mənə,
Birini boğ, birini kəs, yüzünü tut, sal kəməndə,
Rəhbərləri qaçacaqdır, canlarını al göy çəməndə,
Qalx ayağa, Atatürkümlər, Heydərimitək ulumuz var,
Bu bələdan qurtulmağa gücümüz var, yolumuz var.

Görürsənmi, ermənidən danışmıram,
söhbət gedir daşnağından,
Mən bu xalqın özünü də qurtaracam
vəhşilərin caynağından.

Yaxasını alacağam birdəfəlik lobbilərin qaynağından,
Güya yazıq, məzlumdur o, gör nə qədər yaltağı var?
Alçaq, satqın, mənfur, oğru, quldur kimi soracağı var.

Ermənidən söhbət etməir,
torpağıma göz dikəndən danışmıram,
Ermənistan böyütməkçün sərhədləri
sökmənlərdən danışmıram.

Əllərində top-tüfəngi,
qanımızı tökmənlərdən danışmıram,
Güya yazıqdır, məzlumdur o, nə qədər ki yaltağı var,
Alçaq, satqın, mənfur, oğru, quldur kimi marağı var.

Gözü yaşlı, qolbi dağı erməniylə nə işimiz,
biz onlara toxunmırıq,
Körpəsinin, uşağının, qocasının günahı nə,
qadınlarla toxunmırıq.

Biz qan içən deyilik ha,
tarixlərdə daşnaq kimi oxunmırıq,
Güya yazıq, məzlumdur o, gör nə qədər yaltağı var,
Alçaq, satqın, mənfur, oğru, adambaşı qorxağı var.

Sən yadımdan çıxarma ki, Azərbaycan əsgəri var,
Ürəyində nəmə yatır, qol-qanadı, xəncəri var.
Ən müasir silahları, istehkamı, səngəri var,
Qamətli şux, yerləşdi düz, Azərbaycan əsgərləri,
Göndərəcək sizi gora Azərbaycan igidləri.

Cəngavordir, pohləvandır, boyu boylardan uca,
Qaçışı güllədən betor, qolu yetər Murov quca.
Qəzəblənib bütün elim - nənə, baba, cavan, qoca,
Bu dərnlərə dözməyəcək Azərbaycan əsgərləri,
Çəkəçöklər sizi dara Azərbaycan igidləri.

Nəfəsiylə od püskürür, gözlərində qıgılıcm,
Ümid yerim, güman yerim, qubarıma əlacım.
Təpərli dur torpaq üstə, keç hücum: Hücum! Hücum!
Rahat yatın, əmin olun, Azərbaycan şəhidləri,
Qanınızı alacaqdır Azərbaycan igidləri.

Sən şir olsan, Beyrəkəm mən, sənə dağlar çəkəçöyəm,
Cəhənnəm ol vətənimdən, canına od tökəçöyüm!
İnşallah, torpağımda gül-çiçəklər ökəçöyüm,
Rahat yatın, əmin olun, Azərbaycan şəhidləri,
Qanınızı alacaqdır Azərbaycan igidləri.

Apreldəki zəfərləri unutmasın düşmən görək,
Torpaqları qaytarmasaq, haram olar bizə çörək.
Dünən bizi öldürəni sabah görək ölü görək,
Nədən, niyə udzudular gec olacaq xəbərləri,
Qələbəni qazanacaq Azərbaycan əsgərləri.

Göz yaşını tökmə belo, ağlamağın hələ azdır,
Düşməni möğlub elə, öz qəbrini ona qazdır.
Məğlubiyyət sənədlərin, mürdərələ özün yazdır,
Rahat yatın, ruhu sakit, Azərbaycan şəhidləri,
Bu dərnlərə dözməyəcək Azərbaycan əsgərləri,
Qarabağı alacaqdır Azərbaycan igidləri.

Ürəyindən od püsgürsün, gözlərində qıgılıcm,
İrəli get, təkə sənsən əlacım.
Təpərli ol, a qardaşım, a bacım,
Titrət göyü, titrət yeri - Azərbaycan əsgəri!

Elə bax ki, düşmən dunsun yerində,
Addımından daş çatlasın yerində.
Sərt addımından xoşu gələr yerin də,
Titrət göyü, titrət yeri - Azərbaycan əsgəri!

Bu torpağın altı da dürr, üstü də,
Bas düşməni, möhkəm dayan üstündə.
Şığıyaraq alovda, həm tüstüdə,
Titrət göyü, titrət yeri - Azərbaycan əsgəri!

Sən ki, haqqsan, Tanrı haqqa köməkdir,
Haqq özü də haqqa haqqı deməkdir.
Dünya bilir bu nə qurğu, keləkdir,
Titrət göyü, titrət yeri - Azərbaycan əsgəri!

Bir ucu Göyçəmə qaz sənğərləri,
Qalmasın yurdunda daşnaq köçəri.
A sabah dünyanın qeyrətli orı
Titrət göyü, titrət yeri - Azərbaycan əsgəri!

Koroğlum! Nəro çək, bir doli nəro,
Babəkim! Qüvvət ver igidə, orə!
Allahım, kömək ol bu igidlərə,
Ulu torpaqları qaytarsın geri,
Titrotsin göyləri, titrotsin yeri - Azərbaycan əsgəri!

Aprel döyüşlərini unutmasınlar görək,
Murdar burunlarını qanatmasınlar görək.
Meyitləri, itkini çoxaltmasınlar görək,
Elə vaxtımız yoxdur onlara qəbir qazaq,
Taxta tapaq, daş tapaq, altında tarix yazacaq...

Lobbi, lobbi deyə-deyə qorxuzurlar bizi hər gün,
Varıdatı, cəsəreti nə qədərdir bu erməni qarağünü?
Aciz qalsın qarşısında ən müasir silahlarımız, top-tüfəngim?!
Qorxuzmasın bizi bir də lobbilərlə iki başlı siyasətçi,
Siyasətçi deyil onlar - aktyordu, işverəndi, bic sənətçi.

Biz ac-susuz pul-parasız yaşayarıq İrəvanı almadək,
Quru çörək, bir udum su qaçqınlarımız İrəvanda qalanadək.
Manqurtların, daşnaqların arzuları ürəyində yananadək,
Təki bizə ömr versin, hücum desin,
cəsür Ali Baş Komandan.
İstəmirik ömək haqqı, nə pensiya,
maddi yardım, rahat imkan.

Prezidenti var ölkəmin, israrlıdır qərarında,
Alın açıq, üzü ağdır millətinin qabağında.
Öz xalqının öünüdədir, ilin, günün hər anında,
Biz əmrini gözləyirik, əmr et, Ali Baş Komandan,
Qoy indidən düşünsünlər qəsbkarlar məhvi hər an.

Ey türk soylum, oğuz elim, qıpçaq, özbək,
türkmən, tatar,
Qazax elim, Turan elim, səsim nə vaxt sizə çatar?
Nə vaxtacan mürdar əllər türk qanına yatar, batar,
Azərbaycanlı sözün demək, dillərində türk hamımız,
Gözlərini deşir hər an sarayımız, daş-damımız.

Türk soylumun tək düşməni, daşnaqları qırmalıyıq,
Üstümüze tuşladılan caynaqları qırmalıyıq.
Lobbilərdən axıb gələn qaynaqları qırmalıyıq,
Türk soylumun düşməni var, tək düşməni o, daşnaqdır,
Terroristdir, qaniçəndir, o faşistdir, o yaltaqdır.

Birləşsin türk soylularım, at oynatsın, zəfər çalsın,
Düşməninə qalib gəlsin, tarixlərdə adı qalsın.
"Tiqran" - deyəm paşinyanlar keçmişimi yada salsın,
Qalx ayağa, Atatürküm, Heydər kimi ulumuz var,
Bu bələdan qurtarmağa gücümüz var, yolumuz var!

Daşnaq narahatdır göz, qulağında,
Mın ildir ayrılmır öz ulduğundan.
Vəlvələ, səksəkə düşüb canına,
Dolub ürəyinə, hopub qanına.

Mindiyyə qatırdır qorxur, şöklənir,
Yataqda, otaqda, yolda səksənir.
Qıratım, Bozatum, dürr qatarımdan

Yenə ayı doğar, Günəşi çağlar,
Elimə, obama yetişər bahar.

Torpağı al deyir, bilmirəm necə,
Nəvəm deyir bunu gündüz, həm gecə.
Babamdan atama qaldı bu yüklər,
Qorxuram, atam da bizləri yüklər.

Zəifən söyləyib, suçlayır məni,
Nə bilsin, bu qədər bicdir erməni.
Tutub atayımdən cavab istəyir,
İşimi, gücümü, məni pisləyir.

Xərətə önündə, hər gün baxırlar,
Şuşanı, Ağdamı başa çıxarırlar.
Oğlum, qızımı deyir, sorur nəvələr,
Şuşa qayıtmasa baş verər nələr?

Çox kəlmə bilsəydim yəqin ki, mən də,
Muncuq tək düzərdim sözləri bəndə.
Cəbrayıl haqqında deyilənləri,
Ağdama, Laçına zülm edənləri,
Bütün olanları çevirib nəsrə,
Dünyaya hay salıb, qatardım şeirə.

Zəifəm, gücsüzəm nəvə önündə,
Oğul, qız önündə, nəvə önündə.
Bir qələmə çatır mənim gücüm də,
Qarabağ, İrəvan dilim ucunda.

Hər gün yuxularda təkrar edirəm,
Bu yolda ölümə, qana gedirəm.
Nə deyim onlara, sorur nəvələr,
Torpaq alınmasa baş verər nələr?!

Torpaq alınmasa dünyam dağlar,
Çaylar məcrasından çıxar arxlanar.
Ağacı, dam-daşı kökündən qopar,
Yer üzü çevrilər xarabalığa,
Hər şey zəhər olar cana, sağlığa.
Heyvanlar cildini təmiz dəyişər,
İnsan vəhşiləşər, cybəcörləşər.
Nə ildırım çaxar, nə bulud ağlar,
Torpaq alınmasa, dünyam dağlar!

Yer də məhvərindən çıxar, fırlanmaz,
Bir eldə, obada şam, ocaq yanzmaz.
Ulduzlar çəkilib girər qınına,
Sevgilim, fikir ver insan halına.
Nə günəşi çıxar, nə ayı batar,
Canlılar süstləşib əbədi yatar.
Nə yağış, nə də qar, göydən daş yağar,
Küsər birdəfəlik qayıtmaz bahar.
Bayquşlar sevinib deyər ağlar,
Torpaq alınmasa, dünyam dağlar!

Əl göydən üzülər, ayaq da yerdən,
Qalmaz büllür buxaq, nə mina gərdən.
Bir soraq alınmaz nərdən, erəndən,
Küsər Natəvanın ruhu, barışmaz,

Susar Vaqif sözü dinməz, danışmaz.
Üzeyir nəğməsi donar, açılmaz,
Bülbül zəngülesi qəlblərə axmaz.
Vulkanlar püskürüb, verər son qərar,
Torpaq alınmasa, dünyam dağlar!

Yurdumuzun qız gəlini, ər oğlu
Vətən keşiyində polad, nər oğlu.
Düşmənin əlində qalmaz oba, yurd,
Biz türük, oğuzluq, qıpcığ, Boz qurd.

Düşməni salar q bəndə, kəməndə,
Sancarıq bayrağı Şuşa, Xankəndə.
Ey şəhid qardaşım! Rahat yat sən də,
Rədd olub torpaqdan gedər dığalar,
Gəncləşər Qarabağ, yarəm sağalar.

Yerin məhvərindən, göyün qatından,
Ulu babaların məğrur adından.
Vicdan dünyasından, qeyrət andından,
Qüvvət al, güc topla, çat muradına,
Əyilmək yaramaz sənin adına.

Bax, ölkəmin rəhbəri var, israrlıdır qərarında,
Alın açıq, üzü ağır millətinin qabağında.
Öz xalqının önündədir, ilin, günün hər anında,
Bir əmrini gözyləyirik biz Ali Baş Komandanın,
Qoy indidən düşümsünlər qəsbkarlar ölüm anın.

Ey daşlardan, dağlardan,
tufanlardan sızıb gələn cəsəratim, qalx ayağa!
Koroğludan, Cavanşirdən,
Babəkimdən axıb gələn məharətim, qalx ayağa!
Ululardan, Boz qurdundan,
tətemimdən qopub gələn dəyanətim, qalx ayağa!
Torpağına, çaylarına vurğun olan
Azərbaycan məhəbbətim, qalx ayağa!
Prezidentim əmr verib ona əməl edərik biz,
Biz ölümə getməyəcək, öldürməyə gedirik biz!

